

אחימלך פהנא רבא עלאה הוה, וכל אינון פהני בהדיה, פלהו הוו שושבינין דמטרוניתא, פיון דאתקטילו, אשתארת מטרוניתא בלחודתא, ואתאביד שושבינא דילה, ולא אשתכח מאן דמשמש קמה, ויתקן ביתה, ויחדי לה לאדווגא עם מלכא.

בדין מההוא יומא, אתעברא לשמאלא, וקיימא על עלמא, פמין על פלא, קטיל לשאול ולבנוי, אתאביד מינייהו מלכו, מיתו מישראל פמה אלפין וכמה רבוון. ועד פען, ההוא חוכה הוה תלי, עד דאתא סנחריב וארגיו פלא.

והוה עוד היום בנב, דא הוא יומא עלאה, ומאן איהו. דא כנסת ישראל, דאבדת שושבינין דילה, ההיא דאשתארת פלא ימינא, (דמנו ליה) לאתדבקא בשמאלא. דכהנא ימינא הוא. (ובגין כך הוה ליה לאתדבקא בשמאלא) ובגין כך, עוד היום בנב לעמוד.

תא חזי, פתיב גבעת שאול נסה, שאול אמאי הכא. אלא בגין דהוא קטיל לכהני, וגרים דרועא ימינא, לאתעקרא מעלמא. אוף הכא, מההוא יומא, לא אעבר בר נש בההוא דוכתא, בגין דלא אסתפן בנפשיה. אמר ליה רבי יוסי לרבי חייא, ולא אמרית לך דלמא גברא רבא הוא.

פתח ואמר, (משלי ג) אשרי אדם מצא חכמה. (דף נ' ע"א) פגון אגן, דאשפחנא לך, וידענא מינך מלה דחכמתא. ואדם יפיק תבונה, פגון אגן, דאוריכנא לך לאתחברא בהדך. ודא הוא בר נש דזמין ליה קדשא פריך הוא נבזבזא בארחה, אנפוי דשכינתא, ועל דא פתיב, (משלי ד) וארח צדיקים פאור נגה. פאור נגה. אזלו.

וזהו עוד היום בנב, דא הוא יומא עלאה, עליון, ומיהו? זו כנסת ישראל שאבדה את השושבינים שלה, אותה שנשארה ללא ימין ושהיה לו להדבק בשמאל, שהפכה הוא ימין, ומשום כך היה לו להתדבק בשמאלו ומשום כך עוד היום בנב לעמד.

בא ראה, פתוב גבעת שאול נסה. למה פאן שאול? אלא משום שהוא הרג את הפהנים וגרם שתעקר מן העולם זרוע ימין - אף פאן מאותו יום לא עבר איש באותו מקום, פדי שלא יסתפן בנפשו. אמר לו רבי יוסי לרבי חייא, ולא אמרתי לך אולי הוא איש גדול?

פתח ואמר, (משלי ג) אשרי אדם מצא חכמה. (דף נ' ע"א) פגון אגן, דאשפחנא לך, וידענא מינך מלה דחכמתא. ואדם יפיק תבונה, פגון אגן, דאוריכנא לך לאתחברא בהדך. ודא הוא בר נש דזמין ליה קדשא פריך הוא נבזבזא בארחה, אנפוי דשכינתא, ועל דא פתיב, (משלי ד) וארח צדיקים פאור נגה. אזלו.

פתח ואמר, (משלי ג) אשרי אדם מצא חכמה. (דף נ' ע"א) פגון אגן, דאשפחנא לך, וידענא מינך מלה דחכמתא. ואדם יפיק תבונה, פגון אגן, דאוריכנא לך לאתחברא בהדך. ודא הוא בר נש דזמין ליה קדשא פריך הוא נבזבזא בארחה, אנפוי דשכינתא, ועל דא פתיב, (משלי ד) וארח צדיקים פאור נגה. אזלו.

פתח ואמר, (משלי ג) אשרי אדם מצא חכמה. (דף נ' ע"א) פגון אגן, דאשפחנא לך, וידענא מינך מלה דחכמתא. ואדם יפיק תבונה, פגון אגן, דאוריכנא לך לאתחברא בהדך. ודא הוא בר נש דזמין ליה קדשא פריך הוא נבזבזא בארחה, אנפוי דשכינתא, ועל דא פתיב, (משלי ד) וארח צדיקים פאור נגה. אזלו.

פָּתַח אוֹתוֹ הָאִישׁ וְאָמַר, (תהלים כב)
לְדוֹד מְזֻמּוֹר לֵה' הָאָרֶץ וּמְלֹאָהּ
וּגְוִי. לְדוֹד מְזֻמּוֹר בְּמָקוֹם אֶחָד,
וּבְמָקוֹם אַחֵר מְזֻמּוֹר לְדוֹד. מַה
בֵּין זֶה לְזֶה? אֵלָּא לְדוֹד מְזֻמּוֹר -
הַשִּׁירָה שְׁאָמַר דּוֹד עַל כְּנֶסֶת
יִשְׂרָאֵל. מְזֻמּוֹר לְדוֹד - הַשִּׁירָה
שֶׁדּוֹד אָמַר עַל עֲצֻמוֹ.

לֵה' הָאָרֶץ וּמְלֹאָהּ. לֵה' - זֶה
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. הָאָרֶץ וּמְלֹאָהּ
- זוֹ כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל וְכָל הָאוּכְלוֹסִין
שֶׁלֶּה שְׁמֵתַח בָּרִים עִמָּה, וְנִקְרָאִים
מְלֹאָה וּדְאִי הוּא, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
(ישעיה ו) מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ.
תָּבֵל וַיֵּשְׁבִי בָּהּ - זוֹהִי אֶרֶץ שֶׁל
מִטָּה שְׁנִקְרָאת תָּבֵל, וְאַחוּזָה בְּדִין
וְשֶׁל עוֹלָם שֶׁל מַעֲלָה. זֶהוּ שְׁכֵתוֹב
(תהלים ט) וְהוּא יִשְׁפֹּט תָּבֵל בְּצֶדֶק.
בֵּין לְאַחַד, בֵּין לְעַם אֶחָד, בֵּין לְכָל
הָעוֹלָם - מֵהֵדִין הַזֶּה הוּא נִדּוּן.

בֹּא רֵאֵה, פְּרָעָה יִנַּק מֵהֵדִין הַזֶּה
עַד שֶׁאֲבָדוּ הוּא וְכָל עַמּוֹ. בֵּינוֹן
שֶׁדִּין זֶה הַתְּעוֹרֵר עָלָיו, אוֹתוֹ
מְמַנֶּה שֶׁהַתְּמַנֶּה עֲלֵיהֶם בְּשִׁלְטוֹן,
הַיּוֹזֵוֹ וְהַעֲבֵר, וְאִזּוֹ כָּל אֱלֹהֵי שְׁלֵמֻטָּה
נֶאֱבָדוּ, שְׁכֵתוֹב וַיִּסֵּר אֶת אַפְּן
מִרְפַּבְתָּיו. מַה זֶה אַפְּן מִרְפַּבְתָּיו?
מִרְפַּבְתָּיו שֶׁל פְּרָעָה. וּמִי הוּא
אוֹתוֹ אֹפֵן שֶׁלָּהֶם? אוֹתוֹ מְמַנֶּה
שֶׁשִּׁלְטַט עֲלֵיהֶם, וְעַל זֶה מֵתוֹ כָּלֶם
בָּיָם. לְמָה בָּיָם? אֵלָּא בָּיָם הַעֲלִיּוֹן
הַתְּעוֹרֵר עֲלֵיהֶם וְנִמְחָו (נמסרו)
בְּיָדֶיהָ, וְלִכְּן כְּתוּב טְבָעוּ בָּיָם סוּף.
אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדָאִי כֶּף הוּא! וְעַל
זֶה כְּתוּב טְבָעוּ בָּיָם סוּף, סוּף כָּל
הַדְּרָגוֹת.

רַבִּי חִיָּא אָמַר, וַיִּנְהַגְהוּ בְּכַבְדָּת,
מַה זֶה בְּכַבְדָּת? אֵלָּא מִכָּאן
לְמַדְנֵה, שֶׁבְּדִרְךָ שְׂאָדָם הוֹלֵךְ
מוֹלִיכִים אוֹתוֹ. כְּתוּב בְּפְרָעָה
וַיִּכְבַּד לֵב פְּרָעָה, וּבְאוֹתוֹ דָּבַר
הַנְּהִיג אוֹתוֹ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
בְּכַבְדוֹת מִמֶּשׁ. אָמַר לוֹ הַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא: רָשַׁע, אִתָּהּ מְכַבֵּד אֶת

פָּתַח הַהוּא גִבְרָא וְאָמַר (תהלים כד) לְדוֹד מְזֻמּוֹר
לֵי' הָאָרֶץ וּמְלֹאָהּ וּגְוִי. לְדוֹד מְזֻמּוֹר
בְּאַתֵּר חַד, וּבְאַתֵּר אַחֵר מְזֻמּוֹר לְדוֹד, מַה בֵּין
הָאִישׁ לְהָאִישׁ. אֵלָּא לְדוֹד מְזֻמּוֹר, שִׁירָתָא דְקָאֻמַר
דְּדוֹד, עַל כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. מְזֻמּוֹר לְדוֹד, שִׁירָתָא
דְקָאֻמַר דְּדוֹד, עַל גְּרַמְיָהּ.

לֵי' הָאָרֶץ וּמְלֹאָהּ. לֵי': דָּא קְדָשָׁא בְּרִיךְ
הוּא. הָאָרֶץ וּמְלֹאָהּ: דָּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל,
וְכָל אוּכְלוֹסִין דִּילָּהּ, דְּמִתְחַבְּרִין בִּיהֶּדָּה,
וְאִקְרוּן מְלֹאָה וּדְאִי הוּא. כְּמָה דְאִתָּא אָמַר,
(ישעיה ו) מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וַיֵּשְׁבִי בָּהּ:
דָּא הוּא אֶרְעָא דְלְתַתָּא, דְאִקְרִי תָּבֵל, וְאַחִידַת
בְּדִינָא (דְעֵלְמָא) דְלְעֵילָא, הַדָּא הוּא דְכְּתִיב, (תהלים
ט) וְהוּא יִשְׁפֹּט תָּבֵל בְּצֶדֶק, בֵּין לְחַד, בֵּין לְעַמָּא
חַד, בֵּין לְכָל עַלְמָא, מֵהָאִישׁ דִּינָא הוּא אִתְּדָן.

תָּא חֲזִי, פְּרָעָה מֵהָאִישׁ דִּינָא יִנַּק, עַד
דְּאִתְאַבִּידוּ הוּא וְכָל עַמֵּיהָ. בֵּינוֹן דְּהָאִישׁ
דִּינָא אִתְעַר עָלֵיהָ, הַהוּא מְמַנֶּה דְאִתְמַנֶּה
עֲלֵייהוּ בְּשִׁלְטַנְוֹתָא, אִתְעַדִּי וְאִתְעַבְר, כְּדִין
כְּלָהוּ דְלְתַתָּא, אִתְאַבִּידוּ, דְכְּתִיב וַיִּסֵּר אֶת אַפְּן
מִרְפַּבְתָּיו. מָאִי אַפְּן מִרְפַּבְתָּיו. מִרְפַּבְתָּיו
דְּפְרָעָה. וּמָאִן אִיהוּ הַהוּא אוֹפֵן דְלְהוֹן, הַהוּא
מְמַנֶּה דְשִׁלְטַט עֲלֵייהוּ. וְעַל דָּא מֵיתוּ כְּלָהוּ
בִּימָא. אָמַי בִּימָא, אֵלָּא יִמָּא עֲלָאָה אִתְעַר
עֲלֵייהוּ, וְאִתְמַחוּ (נ"א וְאִתְמַסְרוּ) בְּיָדֶהָ. וּבְגִין כֶּף
טְבָעוּ בָּיָם סוּף כְּתִיב. אָמַר רַבִּי יוֹסִי וְדָאִי הָכִי
הוּא, וְעַל דָּא כְּתִיב, טְבָעוּ בָּיָם סוּף. סוּפָא
דְּדִרְגִין.

רַבִּי חִיָּא אָמַר, וַיִּנְהַגְהוּ בְּכַבְדוֹת. בְּכַבְדוֹת
מֵהוּ. אֵלָּא מִכָּאן אוֹלִיפְנָא, דְּבִהֵהוּא
דְּבָרוֹתָא דְאִתְדַבֵּר בֵּיהּ בַּר נֶשׁ, מְדַבְּרִין לֵיהּ.
בְּפְרָעָה כְּתִיב (שמות ט) וַיִּכְבַּד לֵב פְּרָעָה. בִּהֵהוּא
מְלָה, דְּבַר לֵיהּ קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּכַבְדוֹת